

Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť

dňa 04.02.2008

Najvyšší súd Slovenskej republiky

dňa 31.03.2008

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a členiek senátu JUDr. Tatiany Hanečkovej a JUDr. Jany Zemkovej PhD. v právnej veci navrhovateľky: **MAC TV, s.r.o.**, Brečtanová 1, Bratislava, zastúpená: Advokátska kancelária Bugala - Ďurček, s.r.o., Radvanská č. 29, Bratislava, proti odporkyni: **Rada pre vysielanie a retransmisiu**, Kolárska č. 6, Bratislava, o opravnom prostriedku navrhovateľky proti rozhodnutiu odporkyne č. RP/51/2007 zo dňa 25.09.2007, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie odporkyne č. RP/51/2007 zo dňa 25.09.2007, **potvrdzuje**.

Navrhovateľke sa náhrada trov konania **nepriznáva**.

Odôvodnenie

- Odporkyňa rozhodnutím č. RP/51/2007 zo dňa 25.09.2007 uložila navrhovateľke:
1. Za porušenie povinnosti ustanovenej v § 20 ods. 4 zák.č. 308/2000 Z.z. o vysielaní a retransmisii a o zmene zákona č. 195/2000 Z.z. o telekomunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 308/2000 Z.z.) tým, že dňa 24.02.2007 cca o 11.28 hod. odvysielala program: „Už len Bea“, bez zohľadnenia jeho vekovej vhodnosti pre maloletých pri jeho zaradení do vysielania, za čo jej odporkyňa uložila podľa § 64 ods. 1 písm. a/ zák.č. 308/2000 Z.z. sankciu – upozornenie na porušenie zákona.
 2. Za porušenie povinnosti ustanovenej v § 20 ods. 5 zákona č. 308/2000 Z.z. tým, že pri klasifikácii programu „Už len Bea“ vysielanom dňa 24.02. 2007 o cca 11.28 hod. neuplatnila navrhovateľka Jednotný systém označovania programov (ďalej len JSO) v súlade s podmienkami, ktoré podľa § 20 ods. 6 zák. č. 308/2000 Z.z. určila odporkyňa, za čo navrhovateľke bola uložená podľa § 64 ods. 1 písm. d/ v spojení s § 67 ods. 3 písm. c/ zák. č. 308/2000 Z.z. sankcia – pokuta vo výške 100 000 Sk.

Proti predmetnému rozhodnutiu podala včas opravný prostriedok navrhovateľka, dôvodiac tým, že odporkyňa ako správny orgán rozhodla o uložení sankcie po uplynutí zákonnej lehoty na uloženie sankcie. Poukazujúc na § 18 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) a na § 25 citovaného zákona má za to, že v tomto prípade sa konanie začalo doručením podania (sťažnosti) správneho orgánu (rade). Zo znenia § 14a a § 64 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z.z. vyvodila záver, keďže sťažnosť bola doručená odporkyni dňa 26.02.2007, že odporkyňa nedodrжала zákonnú lehotu na uloženie sankcie, a preto je preskúmané rozhodnutie v rozpore so zákonom.

Odporkyňa sa písomne vyjadrila k podanému opravnému prostriedku poukazujúc na tieto skutočnosti:

Rada sa oboznamuje s obsahom sťažností a prerokúva sťažnosť na svojom zasadnutí najneskôr do 90 dní od doručenia sťažnosti. Pretože dikcia § 14a ods. 8 zák.č. 308/2000 Z.z. viaže moment dozvedenia sa o obsahu sťažnosti na zasadnutie rady, pričom v tejto súvislosti stanovuje 90 dňovú lehotu. Samotné správne konanie, predmetom ktorého je porušenie zákona č. 308/2000 Z.z., sa začína na podnet správneho orgánu (rady), nie je teda návrhovým konaním. Samotná sťažnosť nie je návrhom na začatie konania, nakoľko jej obsah nemusí nevyhnutne odôvodňovať začatie správneho konania. O porušení povinností vyplývajúcich zo zákona č. 308/2000 Z.z. sa odporkyňa môže dozvedieť z vlastnej činnosti, alebo aj z oznámení iných subjektov. Je však výlučne vecou správneho orgánu, aby posúdil, či a do akej miery sú splnené zákonné podmienky na začatie správneho konania. V tomto prípade konanie podľa zákona č. 308/2000 Z.z. nie je spravované dispozičnou zásadou, nakoľko sťažovateľ nemá z titulu podania sťažnosti postavenie účastníka konania. V opačnom prípade by mal sťažovateľ právo nakladať (disponovať) s konaním v tom zmysle, že jeho kvalifikovaný prejav vôle by mohol spôsobiť nielen začatie správneho konania, ale i jeho skončenie ešte pred tým, než správny orgán vydá meritórne rozhodnutie. V tomto prípade bola správa o šetrení o sťažnosti č. 953/46-2007 vypracovaná dňa 09.05.2007, a potom predmetné rozhodnutie bolo vydané v zákonnej šesťmesačnej lehote, nakoľko preskúmané rozhodnutie rady bolo vydané dňa 25.09.2007.

S poukazom na uvedené, požiadala odporkyňa Najvyšší súd SR, aby preskúmané rozhodnutie ako zákonné potvrdil.

Najvyšší súd SR ako súd vecne príslušný na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne, na základe podaného opravného prostriedku, preskúmal rozhodnutie č. RP/51/2007 zo dňa 25.09.2007 podľa § 246 ods. 2 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) v spojení s § 64 ods. 5 zák.č. 308/2000 Z.z. a to z dôvodov uvedených v opravnom prostriedku a po oboznámení sa s obsahom pripojeného administratívneho spisu č. 175-PgO/O-2407/2006 a výpoveďami účastníkov konania ako aj s obsahom písomných podaní účastníkov, dospel k záveru, že opravný prostriedok navrhovateľky nie je dôvodný.

Z obsahu pripojeného administratívneho spisu vyplynulo, že navrhovateľka dňa 24.02.2007 cca o 11.28 hod. odvysielala program s názvom „Už len Bea“, ktorý bol označený ako program nevhodný pre maloletých do 12 rokov. Dňa 26.02.2007 bola odporkyni doručená a zaevidovaná pod č. 953/46-2007 sťažnosť voči vysielaniu

televízie JOJ. Následne dňa 09.05.2007 vypracovala odporkyňa správu o šetrení predmetnej sťažnosti a monitorovala vysielanie predmetného programu.

Dňa 28.05.2007 oznámila odporkyňa navrhovateľke začatie správneho konania v tejto veci, začaté na svojom zasadnutí dňa 22.05.2007.

Podľa § 14a ods. 8 zák.č. 308/2000 Z.z. rada sa oboznamuje s obsahom sťažnosti a prerokúva sťažnosť na svojom zasadnutí najneskôr do 90 dní od doručenia sťažnosti.

Podľa § 14a ods. 9 citovaného zákona, ak sťažnosť obsahuje skutočnosti nasvedčujúce tomu, že mohlo dôjsť k porušeniu tohto zákona, rada začne vo veci správne konanie.

Podľa § 64 ods. 1 zák.č. 308/2000 Z.z. za porušenie povinnosti uloženej týmto zákonom alebo osobitnými predpismi rada ukladá tieto sankcie:

- a) upozornenie na porušenie zákona,
- b) odvysielanie oznamu o porušení zákona,
- c) pozastavenie vysielania programu alebo jeho časti,
- d) pokutu,
- e) odňatie licencie za závažné porušenie povinnosti.

Podľa § 64 ods. 5 citovaného zákona proti rozhodnutiu o uložení sankcie podľa ods. 1 písm. c/ až e/ možno podať opravný prostriedok na najvyšší súd od 15 dní odo dňa doručenia rozhodnutia; podanie opravného prostriedku proti rozhodnutiu o uložení sankcie podľa ods. 1 písm. c/ nemá odkladný účinok.

Podľa § 64 ods. 3 citovaného zákona rada o uložení sankcie rozhodne do šiestich mesiacov odo dňa, keď sa o porušení povinnosti podľa ods. 1 dozvedela, najneskôr však do jedného roka odo dňa, keď bola povinnosť porušená.

V tomto prípade opravný prostriedok obsahoval jediný dôvod nezákonnosti preskúmaného rozhodnutia, ktorý navrhovateľka namietala a to dôvod, že preskúmané rozhodnutie bolo vydané po uplynutí zákonnej lehoty.

Senát Najvyššieho súdu SR sa zaoberal uvedeným dôvodom namietaným v opravnom prostriedku a vyhodnotil ho v súlade s citovanými ustanoveniami zákona tak, že nezákonnosť napadnutého rozhodnutia odporkyne, ktorú namietala navrhovateľka v opravnom prostriedku nie je opodstatnená. V tomto prípade ako vyplýva z obsahu administratívneho spisu, bola doručená odporkyni sťažnosť dňa 26.02.2007 na odvysielanie programu s názvom „Už len Bea“ dňa 24.02.2007 so začiatkom o 11.28 hod.

Monitorovacia správa kanceláriou rady bola vypracovaná v lehote podľa § 14a ods. 8 a to dňa 09.05.2007 (v lehote 90 dní odo dňa doručenia sťažnosti) a preskúmané rozhodnutie bolo vydané v šesťmesačnej subjektívnej lehote, ktorá v tomto prípade začína plynúť odo dňa 10.05.2007, t.j. odo dňa nasledujúceho po vypracovaní monitorovacej správy, t.j. odo dňa, keď sa podľa názoru senátu, rada o porušení povinnosti podľa zákona č. 308/2000 Z.z. mohla dozvedieť. Senát zastáva názor, že je už vnútornou záležitosťou činnosti rady a jej kancelárie, ktorá vykonáva

úkony v mene rady, kedy porušenie zákona prerokuje. Okamih skutočného dozvedenia sa o možnom porušení zákona sa viaže na čas, keď sa rada ako právnická osoba o možnom porušení mohla dozvedieť, teda ide o časový okamih vedomostí správneho orgánu, ktorý umožní predbežné posúdenie veci, za čo možno považovať okamih vypracovania monitorovacej správy resp. vypracovanie správy o šetrení sťažnosti. V danom prípade bola monitorovacia správa a správa o šetrení sťažnosti vypracovaná dňa 09.05.2007. Preskúmané rozhodnutie bolo vydané dňa 25.09.2007, čo znamená, že bolo vydané v zákonnej subjektívnej šesťmesačnej lehote a z uvedených dôvodov námietky navrhovateľky obsiahnuté v opravnom prostriedku považuje senát Najvyššieho súdu SR za nedôvodené.

Konanie v správnom súdnictve je ovládané dispozičnou zásadou, znamenajúcou, že súd preskúma napadnuté rozhodnutie len v medziach a rozsahu určenom navrhovateľom. Súd teda nemôže z vlastnej iniciatívy prejav navrhovateľa nahradiť a sám vyhľadávať možné právne vady napadnutého rozhodnutia. Základným predpokladom konania je tvrdenie navrhovateľa, že napadnutým rozhodnutím bol ukrátený na svojich právach. Z opravného prostriedku musí byť zrejmé, v ktorých častiach a z akej stránky má súd napadnuté rozhodnutie skúmať. Navrhovateľ musí poukázať na konkrétne skutočnosti, z ktorých vyvodzuje tvrdenie o porušení zákona, ktorý však musí tiež konkretizovať, t.j. že správny orgán porušil vydaním rozhodnutia konkrétny zákon alebo iný právny predpis a to poukázaním na konkrétne ustanovenie právnych predpisov hmotného alebo procesného práva. Napokon treba uviesť, že v danom prípade je konanie koncentrované, čo znamená, že navrhovateľ môže žalobné body rozširovať len do konca lehoty na podanie opravného prostriedku. K žalobným bodom, ktoré boli uplatnené neskôr, súd nemôže prihliadať.

Keďže v správnom súdnictve je súd viazaný dôvodmi obsiahnutými v návrhu – opravnom prostriedku súd sa už podrobnejšie nezaoberal preskúmaným rozhodnutím, nakoľko správne súdnictvo je ovládané dispozičnou zásadou, ktorá okrem iného znamená, že rozsah preskúmavania rozhodnutia súdom je v dispozícii navrhovateľa.

Z uvedených dôvodov senát najvyššieho súdu preskúmané rozhodnutie odporkyne v súlade s § 250q ods. 2 veta prvá O.s.p. ako zákonné potvrdil.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 250l ods. 2 O.s.p. v spojení s § 250k ods. 1 veta prvá O.s.p. tak, že navrhovateľke, ktorá nemala v konaní úspech nepriznal náhradu trov konania.

P O U Č E N I E : Proti tomuto rozsudku nie je prípustné opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 17. januára 2008

Za správnosť vyhotovenia:
Alena Augustiňáková *Alena Augustiňáková*

JUDr. Ivan R u m a n a , v.r.
predseda senátu